

[Arnth Jensen.]

vedtog den nye tjenestemandsløve, en lov, som man også fra tjenestemandsside betegnede som den bedste lønningslov, der endnu var givet, ventede tjenestemændene med rette en sådan økonomisk udvikling i vort land, at den lov, som de her havde fået, ville være i stand til på rimelig måde at yde det vederlag, som en god og dygtig tjenestemandsskifte med rette kan kræve. Men udviklingen har vist noget andet, og når vi derfor i dag medvirker til dette lovforslags fremme, er det ikke den af den højtærede finansminister anførte begrundelse, der får os til det, men det er hele den økonomiske udvikling, vort land er inde i, og som skyldes både ydre og indre årsager, idet vi erkender, at man ikke retfærdigvis kan lade denne, som vi mener, forfejlede økonomiske politik ensidigt gå ud over dem, som er beskæftiget i statens og kommunernes tjeneste. Når derfor den højtærede finansminister i sin fremsættelsestale erklærer, at dette lovforslag ligger i overkanten af den finansielle bæreevne — jeg hørte nok den ærede socialdemokratiske ordfører betegne det som fuldt forsvarligt —, når finansministeren er klar over, at det ligger i overkanten af det, som er finansielt forsvarligt, kunne jeg have lyst til at spørge, om han da ikke mener, og om han ikke har sagt til den højtærede statsminister, før eller efter takketalen, at det lønforlig, der blev sluttet mellem arbejdere og arbejdsgivere, lå ikke blot i overkanten, men udover den økonomiske og konkurrencemæssige bæreevne, som vort samfund har i dag, og om ikke den højtærede finansminister tror, at vi gavnede både tjenestemændene og arbejderne og os alle i højere grad ved at sætte kræfterne mere ind på at få vognen vendt. Jeg tror i hvert fald, det var en bedre vej.

Om lovforslagets enkelte bestemmelser skal jeg ikke sige meget. Jeg har nemlig en formodning om, at forslaget vil blive foreslået henvist til lønningsudvalget, og der kan man så måske under en kortvarig gennemgang fremsætte visse ønsker om enkeltheder. Men jeg vil ikke unnlade at udtale vor tilslutning til den ændring, der sker ved, at løntillægget udbetales som en procentvis forhøjelse af grundlønnen, alderstillæg og pensionsgivende tillæg, i stedet for blot som dyrtidsportioner. Denne ordning vil nemlig medføre, at der bliver et mere rimeligt forhold mellem dækningen af dyrtidens udgifter på de forskellige løntrin. Spørgsmålet er, om den højtærede finansminister retfærdigvis burde have givet noget mere råderum i så henseende, så det

var blevet en endnu mere retfærdig ordning, for jeg tror godt, den højtærede finansminister sammen med mig vil indrømme, at de højere og mellemste lønklasser hidtil har været noget forfordelt, når der var tale om dækning for den herskende dyrtid.

Også pensionisternes forhold var der måske grund til at overveje. Jeg ved meget godt fra tidligere forhandlinger om dette spørgsmål, at det ligger noget vanskeligere, men jeg kan ikke lade være med at fremdrage det, også fordi vi under tidligere forhandlinger har haft øje for, at her måske er et punkt, hvor der burde sættes ind. Jeg kan være enig med den højtærede finansminister i, at det muligvis er rigtigt, at man udsætter spørgsmålet om nedsættelse af en ny lønningskommission lidt endnu. Jeg erkender, at udviklingen i nogen måde, som jeg alt har nævnt, er løbet fra 1946-ordningen, men om man under de nuværende usikre økonomiske forhold bør gå til en fuldstændig revision er måske tvivlsomt, og vi vil i hvert fald foreløbig afvente regeringens overvejelser i så henseende.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis støtte til gennemførelse af lovforslaget og også, hvis der kommer en udvalgsbehandling, til velvillig overvejelse i udvalget.

Karl Olsen: For tredje gang siden lønningsloven af 1946 blev gennemført, må den højtærede finansminister nu forelægge dette høje ting et forslag om forbedring af tjenestemændenes løn. De samme årsager, der fremkaldte forslaget om et midlertidigt løntillæg i 1948 og 1949, er nu til stede, og er til stede i forstærket grad. Vi skal nu her ved første behandling tage stilling til det forelagte forslag, der jo er udarbejdet i overensstemmelse med det forlig, som er indgået mellem organisationerne og finansministeren.

Jeg er vidende om, at den højtærede minister betragter dette høje tings behandling af det fremsatte forslag som værende af formel karakter. Jeg må derfor ved denne lejlighed atter fremhæve, at mit parti har den stik modsatte opfattelse. Må jeg med den højtærede formands tilladelse — jeg beder også om tilladelse til et par korte citater senere hen — citere, hvad jeg udtalte ved behandlingen af det midlertidige løntillæg i 1948. Jeg sagde dengang:

„Jeg vil herom“ — altsaa forliget — „gøre den bemærkning, at det ikke kan undgås, at der i store kredse af befolkningen efterhånden breder sig den fore-